

DOWN

AUSTRALISKA NYA ZEELÄNDSKA VÄNSKAPSFÖRENINGEN ☆ WWW.AUSTRALIEN-NYAZEELAND.SE

UNDER

NR 2 / 2015

På besök i
**WUGULARR
COMMUNITY**

ARROWTOWN
*- en guldgrävarstad
i Central Otago*

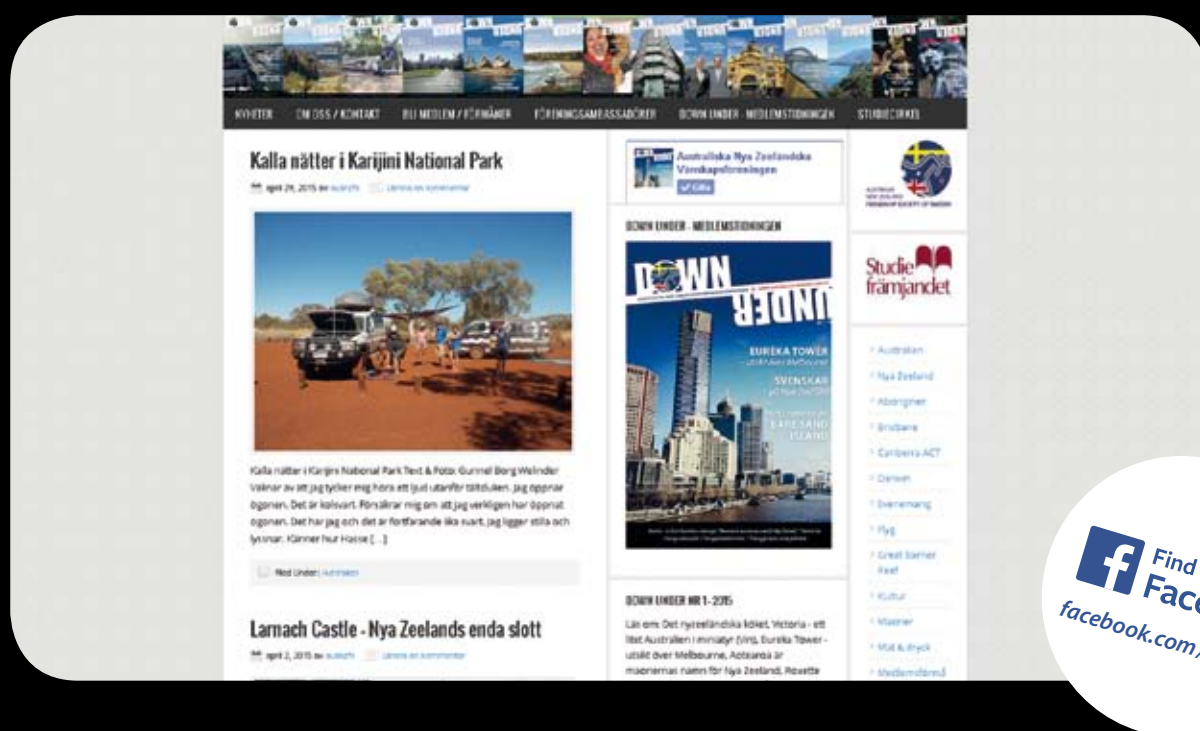
PÅ CYKEL
genom Nya Zeeland

Från Nordön till Sydön med bil / Från Göteborg till Sydney / South Australia - centrum för Australiens viner
Stränderna på Aucklands västkust / Nyheter & medlemsförmåner

Besök VÄNSKAPSFÖRENINGENS HEMSIDA

På hemsidan hittar du senaste nytt om evenemang, nyheter, medlemsförmåner och tips. Du kan läsa artiklar, reseskildringar och få information om working holiday, visum mm.

WWW.AUSTRALIEN-NYAZEELAND.SE

Bli medlem

**I AUSTRALISKA NYA ZEELÄNDSKA
VÄNSKAPSFÖRENINGEN**

Medlemsavgift 200:- kalenderår. Förutom vår medlemstidning erhåller du en mängd rabatter hos företag och föreningar som vi samarbetar med. Att bli medlem utvecklar och lönar sig! Inbetalning till PlusGiro konto 54 81 31-2. Uppge namn, ev. medlemsnummer och e-postadress.

En av de främsta anledningarna till att jag reste till Australien för allra första gången år 1989 var musiken.

För att gå framåt behöver man ibland blicka bakåt. En del hävdar motsatsen men för egen del har jag ett stort behov att då och då blicka tillbaka och minnas. Av detta får jag energi och kraft att både utvecklas och upptäcka nya horisonter. En av de främsta anledningarna till att jag reste till Australien för allra första gången år 1989 var musiken. Det var som att komma till paradiset och vi gick på klubbar i princip varje kväll. Vi såg artister som Hunters & Collectors, Chris Bailey (The Saints), The Angels, Screaming Tribesmen, Voodoo Lust, The Sunnyboys, The New Christs. I slutet av juni gästas Sverige av ett av de allra största banden från denna era i Australien, Radio Birdman. Den 26 juni spelar bandet på Debaser i Stockholm och den 27 juni på Pustervik i Göteborg. Jag har biljett till Göteborgsspelningen och jag kommer att både drömma mig tillbaks samtidigt som jag njuter av nuet. Vill återigen passa på att uppmana er till att skriva artiklar till Down Under och att starta studiecirkel hos Studieförbundet. Ha nu en underbar sommar allihop, vi ses i höst igen. Yeah hup!

Lars Wallin
Chefredaktören

På cykel genom Nya Zeeland 7

Arrowtown 12

Wuglarr Community 9

INNEHÅLL

4 ORDFÖRANDEN HAR ORDET

5 FRÅN NORDÖN
TILL SYDÖN MED BIL

14 NYHETER

16 SOUTH AUSTRALIA - CENTRUM
FÖR AUSTRALIENS VINER

FRÅN GÖTEBORG TILL SYDNEY 17

STRÄNDERNA PÅ
AUCKLANDS VÄSTKUST 18

BLI MEDLEM 19

DOWN UNDER
c/o Erwin Apitzsch
Nordmannavägen 4
224 75 Lund

ISSN 2001-1121

www.australien-nyzeeland.se

REDAKTION
Chefredaktör: Lars Wallin
lars@larswallin.nu, +46 73 7544 020

Ansvarig utgivare: Erwin Apitzsch
erwin.apitzsch@psy.lu.se, +46 70 8144 865

Annonsering: Tomas Eisner
tomas.eisner@telia.com, +46 8 458 05 57

Layout: Elisa Heleä

Framsida: Med cykel i Nya Zeeland
Foto: Andres Plato

Redaktionen delar ej nödvändigtvis
åsikter som framförs i artiklar.

ORDFÖRANDEN

Erwin Apitzsch har ordet

Klockan 02.00 den 17 juni, svensk tid, spelar Sverige mot Australien i den sista gruppsspelmatchen i Fotbolls-VM för damer i Kanada. I bästa fall, utifrån Vänskapsföreningens perspektiv, går båda länderna vidare till slutspelet. Övriga lag i gruppen är Nigeria och USA, så konkurrensen är hård. Även Nya Zeeland har kvalificerat sig till VM och möter i gruppspellet Kanada, Kina och Nederländerna. Två nyzeeländskor spelar i den högsta fotbollsligan i Sverige, Kirsty Yallop i Vittsjö GIK och Alexandra "Ali" Riley i FC Rosengård. Ali Riley är 27 år och inne på sitt tredje år i Sverige. Att hon representerar Nya Zeeland är en tillfällighet eftersom hon är född i USA och har sin familj i Los Angeles. Där kom hon inte med i ungdomslandslagen, och då provtränade hon med Nya Zeeland. Det kunde hon göra då hennes pappa kommer därifrån. Testet gick bra och hon debuterade för Nya Zeeland i U20-VM 2006. Året därpå debuterade hon i A-landslaget och har nu representerat Nya Zeeland i åtta år. Den största framgången i landslaget kom i OS-turneringen 2012 då Nya Zeeland nådde kvartsfinalen, men förlorade med 0-2 mot de blivande olympiamästarna USA. Alis pappa är jätteglad att hon valde Nya Zeeland och själv känner hon sig stolt när hon representerar Nya Zeeland och hör nationalsången före match. Inför gruppspellet är hon optimistisk och säger att man inte behöver vara topprankad för att vinna. Låt oss hoppas att det går bra för Sverige, Australien och Nya Zeeland.

Australien kommer att söka VM i fotboll 2023 för att främja damfotbollens utveckling i landet och som ett led i en 20-årsplan att nå en miljon medlemmar och att stärka ungdomssidan.

Cricket-VM, som avgjordes i slutet av mars, avslutades med en drömfina mellan de två värdnationerna Australien och Nya Zeeland. Inför drygt 93 000 åskådare på Melbourne's Cricket Ground vann Australien med sju wickets och hemförde därmed sitt femte VM-guld.

Eurovision Song Contest firade 60-årsjubileum i samband med finalen i Wien för några veckor sedan. Den svenske representanten Måns Zelmerlöw vann överlägset och på femte plats kom Australien. Eurovisionsfinalen är en stor sak i Australien och direktsänds i TV, vilket innebär start klockan sju på morgonen i Sydney på östkusten och redan klockan fem i Perth på västkusten. Tack vare det stora intresset fick Australien en specialinbjudan att delta under jubileumsåret. Guy Sebastien, som vann den första idoltävlingen i Australien för 12 år sedan, framförde den egna låten "Tonight again". Han fick den högsta poängen av Sverige och

nådde en hedrande femteplacering bland de 27 låtar som gick till finalen.

Samma helg som Eurovision Song Contest avslutades filmfestivalen i Cannes. Favorit till priset för bästa skådespelerska var Cate Blanchett, Australien för sin roll i det lesbiska kärleksdramat "Carol" i regi av Todd Hynes. Filmen handlar om hemmafrun Carol som faller för det betydligt yngre varuhusbiträdet Therese och utspelas i ett hektiskt New York på femtiotalet. Cate Blanchett hyllas framför allt för de starka, och ofta undertryckta, känslorna som gestaltas på ett strålande sätt. Priset som bästa skådespelerska fick hon dock inte.

På den politiska fronten hettade det till mellan Australien och Indonesien, som avrättade två australiska medborgare för narkotikabrott. Trots intensiv australisk och internationell kritik verkställdes domarna. Några dagar efter avrättningen gav dock Australiens premiärminister Tony Abbott uttryck för att normalisera förhållandet till Indonesien, då det ligger i allas bästa intresse att återställa relationerna så snart som möjligt.

Under våren har tonläget mellan Sverige och Australien varit högt i det som beskrivs som kampen om att ta hem världens största ubåtsorder. Australien skall uppgradera sin ubåtsflotta med en order på 325 miljarder kronor. Oppositionspartiet Labour vill att Sverige ska vara en kandidat till ordern, men Tony Abbott menar att Australiens ubåtar är mycket större än de svenska ubåtarna eftersom de går i öppet hav, inte i skärgården som de svenska. Det politiska läget i Australien är instabilt och efter valet nästa år kan ett maktskifte äga rum med kanske en ny chans för Sverige att konkurrera om ubåtsordern.

I rankingar av olika slag brukar Sverige och våra destinationsländer Australien och Nya Zeeland placera sig ganska högt. På den ekonomiska marknaden fick bara tolv länder högsta betyg av kreditvärderingsfirman Fitchs med Australien i topp och Sverige på en tiondeplacering. Listan över världens lyckligaste folk toppas av Schweiz och på platserna 8-10 ligger Sverige, Nya Zeeland och Australien. Det som utmärker länder med högt lyckoindex är välstånd kombinerat med starka sociala skyddsnät. Det handlar om frihet, demokrati, en välfungerande myndighetsutövning och att man kan leva sitt liv som man själv vill.

Nu ser vi fram emot en lycklig, skön och varm sommar!★

Från **NORDÖN** till **SYDÖN** med **BIL**

Text & foto: Åsa Duffy

Som föreningsambassadör får jag ofta frågor om att köra bil från Nordön till Sydön. Frågor om sevärd platser och saker att göra utefter vägen. Följdfrågan är såklart hur lång tid man har på sig. Nordön söder om Auckland bjuder på många sevärdheter och olika landskap med platser att stanna på. Har man flera dagar på sig ska man absolut passa på att göra en avstickare till Hawkes Bay och vackra staden Napier, något vi tyvärr inte kommer att göra denna gång. Har man en begränsad tid utan några längre stopp eller övernattningsnätter finns det ändå möjligheter att se den vackra Nordön på så kort tid som de tio timmar det tar att resa mellan Auckland och Wellington.

Ska man resa runt på Nya Zeeland under högsäsong, december till mars, är det klokt att boka sin bil eller husbil i god tid och redan från Sverige. Väl i Auckland hämtar man ut sin hyrbil direkt på flygplatsen och de flesta hyrbilsföretagen finns vid flygplatserna, ofta med gratis minibuss till och från hyrbilsföretagets kontor. Tänk på att har man en lång flygresan bakom sig och känner av jetlag är det bästa att stanna en natt i huvudstaden innan man ger sig ut på vägarna. Trafiken skiljer sig avsevärt från i Sverige, inte minst är det vänstertrafik även om högerregeln gäller här sedan ett par år tillbaka. Nyzeeländarna har ett tuffare körsätt, de indikerar sällan att de ska svänga höger eller vänster, de kör

tätare med andra ord har sällan någon säkerhetsmarginal till framförvarande bil. Detta i kombination med att vägarna inte är av samma standard som vi är vana vid med breda filer gör att man ska ta det försiktigt. Vägarna på Nya Zeeland är dock bra skyltade och kommer man ut från storstäderna är trafiken betydligt glesare, men en del vägar blir smalare och på vissa håll är de också slingriga.

Enklaste och snabbaste vägen till Wellington från Auckland är Highway 1. Vi är på väg till Nelson på Sydön för att fira jul och har begränsad tid då vi ska hämta upp en släkting i Wellington morgonen därpå och ta oss över Cook Strait med färjan till Picton. Det är tidig morgon, vi har packat bilen och har gjort ett lunchpaket som består av köttbullsmörgås med rödbetssallad och jag har lyckats få tag på julmust i den skandinaviska butiken här i Auckland. Väl utanför södra Auckland blir trafiken glesare och vi kör genom ett naturskönt landskap som ömsom påminner om Österlen, Irlands gröna kullar och Skottlands hedlandskap. Efter drygt fyra timmar är det dags för vårt första stopp.

Huka Falls, ett massigt vattenfall med turkost vatten som forsar fram med 200 000 liter per sekund. Vattenfallet kommer från floden Waikato River som är Nya Zeelands längsta flod. Nu är det inte långt kvar till Nordöns största insjö – Lake Taupo. Landskapet breder ut sig och vi

ser den stora blå sjön med delvis snöklädda berg i bakgrunden. Det ligger fortfarande en del snö längst upp på bergstopparna och scenariet är storslaget. Bergen är vulkaner som till viss del fortfarande är aktiva. Taupo är ett populärt resmål på Nya Zeeland. Här finns mycket att göra, allt från forellfiske, vandringar, vattensporter och spavistelse. Med sitt läge mitt på Nordön är Taupo ett naturligt stopp mellan Auckland och Wellington och hade det inte varit för tidsbrist hade vi gärna övernattat här. Efter ett kort stopp fortsätter vi vår resa och snart kör vi in i ett landskap som liknar en präriestepp. Här gör vi vårt lunchstopp och avnjuter vår svenska julmust och köttbullsmörgås. Området är nyzeeländska försvarets övningsområde och man får inte lov att beträda avspärningarna från vägen. Min man berättar att det var här han delvis gjorde sin militärtjänst på 80-talet och området var till för olika militärövningar. Området är ganska stort och hade det inte varit för bergen i fjärran hade man kunnat tro att vi var på en annan planet. Härifrån åker vi de dryga tre timmarna mot Wellington, men bara ett stopp ytterligare för en kopp kaffe när vi tankar bilen och för att jag vill stanna till på ett par platser för att fotografera.

Det är sen eftermiddag när vi anländer till huvudstaden Wellington drygt tio timmar sedan vi lämnade Auckland. Innan vi åker ut till Lyall Bay där vi ska tillbringa natten hos vår värd Sean som vi bokat på natten, bokat på www.airbnb.co.nz, kör vi en runda i staden.

Wellington är Nya Zeelands San Francisco med branta backar, viktoriaiska hus och från MT Victoria får vi en fantastisk utsikt över det vackra turkosblå havet. Morgonen därpå hämtar vi upp vår släkting och kör vidare ner till hamnen och färjan som ska ta oss över Cook Strait till Picton på Sydön. Färjan vi åker med är en av de största båtarna som trafikerar sundet och den tar upp till 1600 personer. Sundet är uppkallat efter James Cook som 1770 var den europe som "upptäckte" sundet. Resan med Interislander är bara 70 km men tar hela tre timmar och det beror på att det först tar tid att komma ut ur viken som Wellington ligger i och en timme senare kommer vi till Charlotte Sound. Cook Strait anses vara farligt vatten för båtar och sjön kan vara hård, men vår resa över var lugn och bjöd på det vackraste sommarvädret och Marlborough Sound är enastående vackert. Picton är en liten småstad och färjeläger för båtarna som trafikerar Nord och Sydön och staden ligger pittoreskt inbäddad i höga berg.

*Wellington är Nya Zeelands San Francisco
med branta backar, viktoriaiska hus och
från MT Victoria får vi en fantastisk utsikt
över det vackra turkosblå havet.*

Vi kör av färjan och sedan tar vi oss vidare en dryg halvtimme till Blenheim för och äta lunch på en av de många fantastiska vingårdarna i Marlborough. Här finns gott om restauranger, bra boenden och ett stort antal vinproducenter som man kan besöka och jag kan varmt rekommendera en övernattning eller två här. Det här är en av världens yngsta vinregioner och står för drygt 80 procent av Nya Zeelands vinproduktion. Stoltheten är Sauvignon Blanc som odlas i området och det är ett vackert landskap med storslagen natur och vingårdarna ligger tätt i området. Efter att ha avnjutit ett glas vin och ätit green shells mussels, kokta i vitt in fortsätter vi vår resa mot staden Nelson som är slutmålet för den här turen från Auckland.

Det är svårt och tänka sig att vi rest nästan 100 mil från Auckland för och ta oss över till Sydön. Det känns inte långt alls men så har vi gjort stopp utefter vägen och eftersom Nya Zeeland erbjuder en så mångfacetterad natur är det ett härligt äventyr att bila från Nord till Sydön. ★

PÅ CYKEL GENOM Nya Zeeland

Anders Plato från Malmö cyklade 5 000 kilometer på tre månader i Nya Zeeland 2008. Han startade långcyklandet 2006 och sedan dess har det blivit många och långa turer lite varstans i världen. "Det som är tjusningen är att det går lagom fort, vilket gör att man hinner uppleva mycket – vinden, dofterna och den storslagna naturen".

Text: Erwin Apitzsch - Foto: Anders Plato

Vilken färdväg valde du?

Jag landade i Christchurch den 12 januari 2008 och åkte hem den 13 april från Auckland. Jag startade söderut till Dunedin genom inlandet, där efter längs med kusten till Bluff. Sedan gick färden i tur och ordning till Doubtfull Sound, Milford Sound, Queenstown, varpå jag tog västkusten upp till Golden Bay. Därifrån tog jag buss/båt till Taupo. Turen fortsatte därefter till Rotorua, Whakatane, Gisborne, Napier, Taupo och Waiouru. Tog sedan bussen till Wellington och cyklade via Hawera, väg 43, Hamilton och slutligen väg 1 till Auckland.

Vilken vägsträcka var vackrast?

Det är lämpligast att cykla under sommarhalvåret, på vintern är det för kallt och regnigt. Otroligt många vägar var vackra, så det är väldigt svårt att välja en väg. Några av mina favoriter är:

1. Väg 43 mellan Stratford och Taumarunui

Vägen kallas för Forgotten World HWY och går genom ett böljande backigt landskap och genom en fuktig dalgång med tät skog. Därefter öppnas landskapet upp igen med fantastisk utsikt.

2. Väg 94 Milford Sound

Om man undviker tiderna då turistbussarna kör till och från Milford Sound så är vägen öde och cyklingen fantastisk. Jag fick det här rådet av en lokal guide, så hör er för hos lokala guider.

3. Otago Central Rail Track

Väldigt enkel och fin cykling längs med en nerlagd järnväg.

Någon sträcka man bör undvika?

Stora delar av Highway 1 då den är hårt trafikerad och vissa delar är motorvägsstandard med cykelfil på vägaren.

Hur var vägarna?

Vägarna var överlag bra att cykla på, tuffa backar men det vande man sig vid. Cykelvägarna är få, i princip de enda jag cyklade på var Otago Central Rail Track utanför Dunedin samt mellan Huntly och Auckland som har en cykelfil på motorvägen.

Vad ska man tänka på beträffande utrustningen?

Klimatet är likvärdigt med Sverige, bara lite varmare så jag använde samma utrustning som jag brukar använda i Sverige. Det är bra att balansera packningen på cykeln. Jag har två väskor fram och två väskor bak och ta bara med det nödvändigaste. Undvik "Bra-att-ha-grejer". Komplettera istället packningen om det behövs. Ta med tält som kan sättas upp på fantastiskt fina ställen som man passerar. Det är billigare än vandrarhem och man slipper dela rum med andra. Tält ger en otrolig flexibilitet, man behöver inte planera.

Det kan vara bra att ta med sig en tunn, långarmad tröja i till exempel merinoull för att skydda sig mot solen. När det är väldigt varmt är det behagligare att cykla i en tunn långarmad tröja jämfört med kortar-

mad. Eftersom man svettas otroligt mycket när man cyklar är det viktigt att välja kläder som inte börjar lukta. Kläder i merinoull är därför något jag rekommenderar, och de kan köpas på plats.

Vad ska man tänka på när det gäller cykeln?

Bra kvalitet på hjulen. Handbyggda hjul är värt pengarna. Det gäller också att hitta en sadel som passar. Jag rekommendera lädersadel, men man måste cykla in den och det brukar ta cirka 1 000 kilometer innan den känns bra. I övrigt går det bra med i princip vilken cykel som helst, men då backarna är branta på Nya Zeeland är det bra med många växlar. Jag har 27 växlar på min och använde alla.

Hur förbereder man sig på bästa sätt?

Det är inget måste att träna inför en långtur på cykel. Man blir tränad under turen. Däremot innebär det att man ska börja med kortare dagsturer. Så om vill man cykla längre är det en bra idé att träna innan. Främst mage och rygg är viktigt då, så att man orkar hålla uppe kroppen hela dagen vilket minskar belastningen på armar och axlar.

Är man helt ny som långfärdscyklister är det även bra att göra några kortare turer hemmavid för att testa utrustningen.

Mentalt bör man förbereda sig på att det inte kommer att bli som man planerat, vädret kan bli dåligt och backarna kan vara brantare än man tror. Därför bör man inte planera alltför detaljerat och vara mentalt förberedd på att ändra färdrutten.

Hur såg en vanlig dag på cykel ut?

Jag cyklade ungefär fem timmar fram till 17-tiden på eftermiddagen. Normalt hinner jag med 60-120 kilometer per dag. Sedan sätter jag upp tältet, lagar mat och äter eller tar in på ett vandrarhem. I Nya Zeeland spenderade jag de flesta kvällarna med att umgås med andra turister på vandrarhem eller campingar.

Var övernattade du?

Jag kombinerade vandrarhem med camping. Vandrarhemmen i Nya Zeeland är fantastiskt trevliga, välorganiserade, mysiga och alla har en egen karaktär. Campingplatser och vandrarhem finns i princip i alla samhällen så det är enkelt att hitta någonstans att bo.

Vad var roligast?

Att Nya Zeeland är så föränderligt, naturen förändras väldigt snabbt från tempererad regnskog till torrt bergslandskap på bara en dag. Därför är Nya Zeeland ett väldigt tacksamt färdmål. Det blir inte som när jag cyklade i USA då det kunde gå en hel vecka utan att naturen förändrades.

Vad var jobbigast?

Backarna var tuffare än jag trodde. Det var mentalt jobbigt att hantera i början

och krävde att jag planerade så att jag hade tillräckligt med vatten och energi i kroppen innan jag började en stor stigning. Det var dock något jag vande mig vid och i slutet av resan började jag gilla utmaningen med backarna.

Att cykla när det regnar är oerhört psykiskt påfrestande. Har man regnkläder på sig, ja då blir man blöt inifrån och har man inte regnkläder blir man våt utifrån och skorna är helt hopplösa att hålla torra. Jag använder inte heller regntäta handskar för tar man av sig dom blir händerna blöta och när man sedan tar på sig handskarna igen blir de blöta. Däremot rekommenderar jag regnmössa på hjälmen, då slipper man regndroppar i ansiktet. Det som håller humöret uppe då det regnar är att det blir bättre sen – då solen skiner igen.

Solen är mycket starkare än i Sverige. Under de första dagarna lyckades jag bränna mig ordentligt då jag hade kraftig motvind och cyklade med en vindväst som bara hade ett nät på ryggen. Så jag brände mig på ryggen och axlar vilket gjorde att jag hade svårt att sova i ett par dagar efter det. Mitt råd är att köpa solskydd med så hög skyddsfaktor som möjligt.

Råkade du ut för några oväntade situationer eller incidenter?

När jag var i Golden Bay hade jag planerat att besöka The Mussel Inn. Dock gjorde det dåliga vädret att jag inte kunde ta mig ifrån vandrarhemmet, som bara ligger en promenad därifrån, för vattnet hade stigit för mycket i floden mellan platserna. Det var lite tråkigt.

I Fox Glacier gav sig en kea, en halvmeter stor papegoja, på min cykel och förstörde styrlinan, fast det var inte hela världen. Det löste sig med lite plåster och eltejp som jag fick av en som jag träffade på en camping.

Vad kostade det hela?

Jag tror jag hamnade någonstans runt 65 000 kronor inklusive flygbiljetten. Det hade varit möjligt att få ner kostnaden om jag valt att tälta oftare.

Några andra tips?

Använd kartor som köps på plats. GPS kan man ha som backup, för batterierna håller inte tillräckligt länge. Stormkök är bra att ha med sig. Det blir billigare att laga maten själv och även nyttigare. På många platser finns heller inga restauranger. Cykla i egen takt och gör något annat när det bara känns trötande. Det ger ett välkommet avbrott, annars kan det bli väldigt enformigt.

Vad ska man göra om man får problem?

Fråga lokalbefolkningen. De är mycket hjälpsamma och vet allt om trakten. ★

Några användbara länkar

www.otagocentralrailtrail.co.nz

www.nzja.org.nz

www.worldbuskersfestival.com

www.naturalhigh.co.nz

På besök i WUGULARR COMMUNITY

Del 1

År 2001 arrangerade vi den första av en rad gruppresor under namnet
"The White Cockatoo didjeridu-tour". Text & foto: Lars Wallin

Sommaren år 2000 var den aboriginska gruppen The White Cockatoo Performing Group på sin första Sverigeturné. Jag hade hjälpt till med att boka ett antal konserter och workshops och reste med på turnén som deras lokala guide. Samtalen som vi hade under turnén om att bjuda in en grupp turister till Wugularr/Beswick i Norra Territoriet var nu på väg att bli verklighet. Fyra japaner, fyra svenskar samt två australiensare hade anmält sig till premiärresan via våra hemsidor.

Sent på kvällen den 30 juni lyfte min flight från Tokyo i Japan där jag mellanlandat på min väg mot Australien. Det blev ytterligare mellanlandningar i både Sydney och Adelaide innan jag till slut anlände till Darwin. Till min stora glädje var min vän Geoff på plats trots den sena timmen. I nattmörkret körde vi mot Gulnare Street i förorten Millner. Vi smög oss in för att inte väcka de som låg och sov, jag plockade så tyst jag kunde fram sovsäcken och rullade ut den på soffan, det tog inte många minuter innan jag sov djupt. Det var med ett leende på läpparna som jag vaknade på morgonen. Jag låg kvar en stund och lyssnade på fågelsången utanför fönstret och log för mig själv åt det faktum att fåglarna lärt sig härma mobiltelefonernas ringsignaler. Jag hörde att det skramlade i köket så jag gick upp för att hälsa på vår värd Denise Officer med familj. Klockan var inte mer än

10.00 på morgonen, himlen var klarblå, så efter frukosten fick det bli ett svalkande dopp i poolen. Kombinationen av den tryckande värmen samt att jetlagen senare på dagen satte in med full kraft gjorde att det kändes som om jag drabbats av influensa, alla krafter rann ur mig. Försökte äta lite men det gick inte. Vi promenerade bort till Denise arbetsplats, Art Back Office där jag sjönk ner i en fätölj och försökte få i mig lite vätska. Efter någon timme kom Jody Cockatoo, tidigare sångerska i den världskända gruppen Yothu Yindi in på kontoret. Denise presenterade henne och frågade om jag kände till Yothu Yindi? Yothu Yindi var ett av mina absoluta favoritband.

Kommande morgon hyrde vi en 4-hjulsdriven bil och den drygt 50 mil långa planeringsresan söderut mot Wugularr kunde inledas. Jag njöt av det vackra landskapet vi passerade. Cirka 30 minuters bilresa söder om Katherine svängde vi av österut på Central Arnhem Road. Denna väg, som inledningsvis är asfalterad, övergår efter några kilometer till en skumpig grusväg som mer påminner om en tvättbräda än en landsväg. Vi stannade till för fotografering vid skylten som förkunnar att vi nu var på väg in i aboriginskt landområde och att man behöver tillstånd för att få resa vidare. Nästa vägskylt vi stannade till vid var den där det står att vi är på väg mot Beswick/Wugularr Community didjeridu-mästaren David Blanasis hemby. Det var

många känslor och tankar som for igenom huvudet när vi for fram längs vägen. Jag tänkte på alla de böcker som jag läst om aboriginer, speciellt då på de rader som Dirk Schellberg skrev i sin bok "Didgeridoo" om sitt besök i just Wugularr. Han hade lifat från Katherine och först stannat till i en by som beskrevs som väldigt ruffig, det var bilvrak och skräp överallt. Han skrev om berusade aboriginer som hela tiden muckade gräl med honom och som frågade vad han hade i deras by att göra. Även Geoff som tidigare arbetat som ansvarig för byns lokala art-center i byn under en period på 1990-talet hade varnat mig för att det ibland kunde gå vilt till.

Vi såg ett arbetsfordon på vägen och stannade, chauffören var David Lane, en av de aboriginer som agerat dansare när White Cockatoo besökte Sverige. Han var ute och plogade grus, något som onekligen behövdes. Vi passerade Barunga Community innan vi några mil senare körde över floden och in mot Wugularr. Vi parkerade framför huvudbyggnaden som hyste både art-center, posthantering och kontor där vi gick in för att hälsa på Mike Popple som var administratör för byn. Detta var mitt första besök i en aboriginsk by och jag var väldigt nyfiken på vad jag såg. Jag noterade att flera av husen var byggda på styltor, här fanns både skola med lekplats samt en sjukstuga. Mitt första intryck var att det vilade ett behagligt lugn över byn. Vi fick låna ett grannhus till Blanas i att övernatta i. De flesta husen såg ganska lika ut. Vårt hus som även det var byggt på styltor hade en veranda vid entrén som var gallerförsedd, ungefär som en del vindsförråd brukar vara, det fanns även ett stort hänglås för gallerdörren. Inne i huset som bestod av ett kök och två sovrum samt toalett var det sparsamt möblerat möbler. I köket stod ett bord och några stolar, i sovrummen fanns det en säng i varje rum.

Detta var mitt första besök i en aboriginsk by och jag var väldigt nyfiken på vad jag såg. Jag noterade att flera av husen var byggda på styltor, här fanns både skola med lekplats samt en sjukstuga. Mitt första intryck var att det vilade ett behagligt lugn över byn.

Vi tog med oss en del av den tobak som vi hade köpt i Katherine och vandrade bort till Blanas i som satt vid brasan utanför sitt hus. Han väntade på oss och blev mycket glad över att få se sin gamla vän Geoff igen, han hälsade även mig varmt välkommen till hans hem. Vi bestämde att vi nästa dag skulle resa in till Katherine för att där besöka en järnaffär och köpa alla de verktyg som vi kunde tänkas behöva när vi skulle ut i bushen och tillverka instrument. Efter vårt besök promenerade vi bort till Tom Kellys hus. Även han satt utanför huset med sin hustru och njöt av värmen från elden. Både han och Blanas i var så otroligt vänliga och snälla mot mig och de gjorde allt för att jag skulle känna mig välkommen.

Wugularr har drygt trehundra invånare och husen ligger ganska utspridda. I den lilla skolan har eleverna tillgång till datorer så man kan verkligen säga att det är två världar som möts, drömtid och nutid. Många är arbetslösa och lever på bidrag från staten, så kallat "Sit down money". Att se klungor med kvinnor som spelar kort är en vanlig vardagsbild i byn. Givetvis finns det undantag och en del arbetar som hantverkare, parkvakter eller guider. Det är också vanligt att man ute i byarna kan få se män och kvinnor skapa de högt uppskattade konstverken och instrumenten. Jag och Geoff köpte några nygjorda didjeridu-instrument av Tom och Norman Lane. Till min stora glädje fick jag en fantastisk didjeridu tillverkad av Tom Kelly. Klockan 16.00 varje eftermiddag öppnar "The Club", den lokala puben. Det är ett litet inhägnat område där det finns en gallerförsedd bar med ett kylskåp fyllt till bredden av Victoria Bitter, för övrigt den enda dryck som serverades.

För att få bukt med alkoholproblemen har man bestämt att The Club ska öppna klockan 16.00 och stänga 18.00 samt att man endast får köpa sex stycken burkar öl per person, burkar som öppnas av bartendern så att de inte ska kunna sparas. Den iskalla ölen smakade ljuvligt i värmen som var cirka +30C. Vi stod och pratade med Norman, Frank, Mickey, Abraham, Gary och Ryan, de aboriginer som förutom Tom och David skulle hjälpa oss under veckan. Efter att baren hade stängt drog vi oss tillbaka till vårt hus där vi fick besök av Blanas i son Brett. Han berättade jakthistorier, visade sina ärrtatueringar och berättade att han gärna ville vara med som guide under den kommande veckan. När mörkret hade lagt sig promenerade bort till Mike Popples där vi blev bjudna på kvällsmat.

Rejält trött och med huvudet surrande av intryck gick jag vid midnatt till sängs. Jag vaknade tidigt nästa morgon av kookaburrafågelnas under-

bara sång. Jag gick ut i köket och satte på en kanna vatten till morgonkaffet. Medan jag väntade på att vattnet skulle koka gick jag ut och kikade på verandan. Sakta började byn vakna till liv, jag kunde höra kvinnor och barn prata "Miali" med varandra i huset bredvid. Efter vår frukost tog vi bilen till Blanasi, han satt som vanligt intill brasan. Hela hans familj kom ut ur huset för att hälsa på oss, det var frun Daisy, sönerna Johnny, Marcus och Brett som tillsammans visade några nygjorda tavlor och instrument. Det var en speciell känsla att hälsa på Marcus. Vid mitt första besök i Australien 1989 köpte jag en didjeridu i Sydney, på instrumentet hängde en lapp med tillverkarens namn, Marcus Blanasi. Nu stod han här framför mig. Tillsammans med Tom och Blanasi begav vi oss iväg på den drygt 13 mil långa resan till Katherine. De skrattade och berättade minnen från olika resor och turnéer de gjort tillsammans med Geoff.

I Katherine besökte vi järnaffären för inköp av yxor, sågar, sandpapper, järnspett, penslar och allt möjligt som vi kunde tänkas behöva. På vägen tillbaka stannade vi till vid Jump Hill, ett område några mil väster om Wugularr. David och Tom visade oss in på en liten väg som man först inte kunde se från huvudvägen. Vi körde sakta framåt innan vi stannade och klev ut ur bilen. De ville visa oss var vi kunde hitta rikligt med eukalyptusträd och ockrastenar.

Det här var första gången som jag var ute och gick i den australiska bushen. Jag hade kängor på mig och spanade intensivt efter ormar. David gick obekymrat omkring i badtofflor när han pekade ut några grottor i berget där det för inte så länge sedan hade bott människor. David berättade även om en grotta längre norrut där hans föräldrars handavtryck fortfarande fanns kvar på klippväggen. De berättade även om sina första möten med vita människor, något som för de båda hade ägt rum vid 10 års ålder. Blanasi visade hur man först tar bort lite bark på trädet, knackar och lyssnar om termiterna har gjort sitt jobb. Det var otroligt spännande att få vandra runt ute i bushen med dessa legender. Geoff berättade om hur Blanasi en gång när de båda var ute och vandrat plötsligt plockat upp en giftorm, pratat med den och sedan släppt den fri igen.

Blanasi hade också berättat om hur han mött en "Mimi Spirit", en lång och smal jordande som är drygt tre meter lång och som hade tagit honom i nacken och sedan kastat iväg honom. Tillbaka i byn vandrade Blanasi hem till sin familj medan Tom och vi andra gick till The Club för en eftermiddagsöl. Alla förberedelser var nu klara och kommande morgon bar det av till Darwin för att hämta turisterna. Fortsättning i nästa nummer av Down Under. ★

ARROWTOWN

- en guldgrävarstad i Central Otago

Nya Zeeland är inte vida känt som ett guldgrävarland. Men faktum är att Nya Zeeland hade sin guldrush ungefär samtidigt som Amerika hade sin. I mitten av 1800- talet tog sig många till ön Down Under för att söka rikedom i form av guld.

Text & foto: Margot Garmelius och Tomas Eisner

Besöker du trakterna kring Queenstown kan vi rekommendera ett besök i Arrowtown. Här hittar ni verkligen bevis på Nya Zeelands guldålder. En naturskön (som alltid på NZ) bilresa på cirka 20 minuter från Queenstown tar dig till denna pittoreska och vackert restaurerade lilla guldgrävarstad. Man har behållit den ursprungliga prägeln av gamla hus i den vackra omgivningen.

Arrowtown är både charmig och udda – en trevlig liten stad inbäddad i grönska omringad av bergstoppar utmed floden Arrow. Staden har ett stort utbud av kaféer, restauranger och butiker som många behållit sin prägel från 1800-talets guldålder. Flera riktigt bra restauranger i mysiga miljöer men med modern, god och vällagad mat.

Staden grundades 1862 då guldrushen nådde sin höjdpunkt i denna del av Nya Zeeland som idag är mest känd för skidåkning, cykling, bungee jump och goda viner.

Bosättningarna växte snabbt med tidstypiska, pionjärbyggda stugor, butiker, hotell och kyrkor. Många fler än de cirka 60 byggnader som fortfarande kan ses idag. Under guldruschen ökade befolkningen i Arrowtown till över 7 000 invånare och kom att bli centrum för ett större område som omfattades av de nya bosättningarna Macetown, Skippers och Bullendale som idag endast är spöktäder och endast kan nås via speciella turer med 4WD och guide.

På 1960-talet bodde endast 200 personer i Arrowtown men intresset att göra något av den gamla guldgrävarstaden tog fart och idag bor över 2000 människor där.

Huvudgatan heter Buckingham Street, där rader av vackra gamla byggnader kantar gatan som utmynnar i en samling små gruvarbetarstugor. Vi tyckte det var synd att så många bilar tilläts "förstöra" den gamla fina

Arrowtown är både charmig och udda – en trevlig liten stad
inbäddad i grönska omringad av bergstoppar utmed floden Arrow.
Staden har ett stort utbud av kaféer, restauranger och butiker
som många behållit sin prägel från 1800-talets guldålder.

miljön. Utan dessa moderna ting kunde fantasin lätt ta oss tillbaka i tiden.

På Buckingham Street finns också Lakes District Museum. Här kan man ta del av hur livet kunde se ut för en guldgrävare på den tiden. Man kom från olika delar av världen och en stor grupp kineser. Deras bösättningar i form av små stugor och skjul har man låtit renovera och kan besökas längs flodens strand.

Som på de flesta platser i detta naturälskande land finns utmärkta vandringsleder, cykelleder och vackra promenadvägar som ofta har sin början eller slut här i stan. Du kan också hitta utmärkta golfbanor i trakten kring Arrowtown.

Sista veckan i april ordnas en festival i Arrowtown. Höstfärgerna lyser som vackrast då och det vill man fira. När sedan vintern kommer i juni kan det bli rätt kallt här nere med snö och låga temperaturer.

Gulddagarna är sedan länge över men det finns fortfarande möjlighet att vaska guld i floden och faktiskt med viss framgång. För några år sedan hittade man flera större guldklimpar.

Central Otago är också känt för sina goda. Området är världens mest sydliga vinproducerande region. Vingårdarna är verkligen spektakulära, omgivna av berg och sjöar och djupa flodraviner. Det svala klimatet i kombination med glaciärjor, ger vingårdarna här en mycket elegant Pinot Noir.

På 80-talet genomfördes en noggrann kartläggning av väder och

temperatur och det visade sig att området öster om Arrowtown ha de samma temperatur- och väderförhållanden som Bourgogne. Exempel på kända vingårdar är Akarua.

Andra kända vingårdar är Gibbston Valley Vinery som kombinerar vingården med en osttillverkning. Stanna gärna för en god lunch med både provsmakning av vin och ostar.

Befinner du dig i Otago och gillar att cykla, utan att för den skull vara proffs och supervältränad, finns en 152 km lång cykelled "Otago Central Rail Trail" där du för några dagar kan hyra en cykel och trampa genom landskapet utan jobbiga uppförsbackar.

En trevlig aktivitet om man gillar fysisk aktivitet. Det är en nedlagd järnväg som går mellan Clyde och Middlemarch. Du färdas i lagom takt med bråkande får, råmande kor och kvittrande fåglar som underhållning i ett vackert landskap helt olik de gröna kullar man ser på Nordön. Här ser du sydalperna vid horisonten. Mäktigt! Du kan läsa mer om denna cykelled på www.otagocentrailrail.co.nz.

Ett besök i Arrowtown kan avslutas med ett historiskt och spektakulärt bungy jump från Kawarau Bridge en mil söder om staden. Här startade A.J Hackett världens första kommersiella bungy jump i november 1988. Många, speciellt ungdomar, kommer fortfarande från hela världen till denna bro för att hoppa från bron där allt startade. Med dagens mått mätt blygsamma 43 meter. ★

Nyheter & MEDLEMSFÖRMÅNER

Föreläsningar hösten 2015

Australiska Vänskapsföreningen har planerat en rad föreläsningar i höst. Vi hälsar dig varmt välkommen. För mer information se vår hemsida www.australien-nyzeeland.se

- 30/9 Australien & Nya Zeeland med Erwin Apitzsch: Simrishamn
- 8/10 Australiens urbefolkning med Lars Wallin: Brygghuset, Borås
- 20/10 Australiens urbefolkning med Lars Wallin: Falken, Göteborg
- 20/10 Australiens urbefolkning med Lars Wallin: Lysekil
- 24/11 Australien & Nya Zeeland med Erwin Apitzsch: Höganäs

Swedes in Australia

Idén bakom Swedes In Australia är att hjälpa Australien-intresserade svenskar att förstå hur det funkar att resa och bo i Australien, samt att göra det lättare för Australiensvenskar att hitta och lära känna varandra. Sajten startades 2012 av Anders Liljeqvist (som bor i Sydney) efter ett par års

frustration över bristen på bra informationsresurser och mötesplatser för svenska Australienvänner. www.swedesinaustralia.com

Johan Drejenstam om Australien på Vagabond

www.vagabond.se/bloggar/australienbloggen

Nya Zeeland byter flagga?

Australien och Nya Zeeland har nästan likadana flaggor. Nu funderar Nya Zeeland på att byta. I slutet av året ska de som bor i Nya Zeeland få rösta om vilket av de förslag på flaggor som de vill att landet ska ha. Och i mars 2016 ska de få rösta om de vill att den flaggan ska vara permanent eller inte.

Radio Birdman till Sverige

Det legendariska rockbandet från Sydney uppträder den 26 juni på Debaser i Stockholm samt på Pustervik i Göteborg den 27 juni.

www.radiobirdman.com

Så ska Nya Zeeland kyla ned husmarknaden

Nya Zeelands centralbank ser betydande risker kring bostadsmarknaden i landets största stad Auckland och meddelar därför ett antal ändringar kring belåningsgränser för husmarknaden. Ändringarna kommer att träda i kraft per den 1 oktober. Investerare som köper fastigheter i Auckland-området kommer att behöva ha en egen kapitalinsats om minst 30 procent. Samtidigt skärps även vissa krav vid investeringar utanför Auckland.

Australien söker fotbolls-VM 2023

Australien kommer att söka VM i fotboll 2023 som en del i en 20-årig plan för att stärka sporten gentemot de resurstarkare konkurrenterna rugby och australisk fotboll samt för att främja damfotbollens "professionalism" i landet.

Australien redo att skicka flyktingar till Kambodja

Australiens migrationsminister är redo att skicka de första flyktingarna till Kambodja. Men få asylsökande vill frivilligt lämna australiskt territorium. Uppgårelsen mellan Australien och Kambodja har även mött stark kritik från FN-organ. Australiens regering har upprepade gånger sagt att

ingen i flyktinglägret i Nauru kommer att få bosätta sig i Australien och inte heller andra flyktingar som försöker nå deras kust med båt. Uppgörelsen mellan Australien och Kambodja slöts i september i fjol. I utbyte mot att Kambodja skulle ta emot ett obegränsat antal flyktingar från Nauru så skulle Kambodja få 31 miljoner dollar, motsvarande 255 miljoner kronor, och Australien skulle stå för flyktingarnas bosättningskostnader i Kambodja för det första året.

Spindelregn i Australien

Livet i den australiska staden Goulburn har den senaste tiden påmint om en scen ur en dålig skräckfilm. Tusentals spindlar har "regnat" från himlen och nästan förmörkat solen, enligt invånarna. "Hela stället var täckt av de här svarta små spindlarna, och när jag tittade upp mot solen så var det som en tunnel av spindelnät som gick hundra meter upp i luften", berättar Ian Watson för Sydney Morning Herald. Hur skrämmande fenomenet än må vara, så är det inte alls ovanligt. Unga spindlar "skjuter upp" trådar av spindelnät i luften och använder dem sedan som en slags fallskärm för att förflytta sig genom luften.

Australienresor tipsar!

Biljetter till Australian Open 2016. Besök Australian Open i Melbourne. Vill man vara säker på att få biljetter till Australian Open bör man börja planera redan nu. I årets första Grand

Slam-turnering deltar världens bästa tennisspelare och det kommer åskådare från hela världen. Besök Melbourne och upplev den fantastiska atmosfären. Turneringen spelas 18-31 januari 2016. Biljetter kan beställas genom oss och vi hjälper dig naturligtvis även med resa och övernattningar.

www.australienresor.se

My Planet tipsar!

Vin och natur. Nya Zeeland har det senaste årtiondet vuxit till ett av de snabbast växande vinländerna i den "nya" vinvärlden. Är det något man kan på Nya Zeeland så är det Sauvignon Blanc, Pinot Noir men också klassiska druvor som Chardonnay odlas mycket. Klimatet är perfekt med varma fuktiga somrar och milda vintrar och det tar fram klassiska Nya Zeeländska smaker. Självklart är detta inte bara en vinresa utan en perfekt kombination med övriga naturupplevelser av Nya Zeeland och resan tar er till det bästa Nya Zeeland har att erbjuda. 21 dagar från kr. 35 000.

www.myplanet.se

Organisationsmedlemskap i Vänskapsföreningen Australien/Nya Zeeland

Nu är det möjligt för organisationer, föreningar och olika typer av sammanlutningar att bli medlemmar i Vänskapsföreningen Australien/Nya Zeeland. Organisationsmedlemskapet innebär att organisationen erhåller ett visst antal av medlemstidningen Down Under. För mer information kontakta ordföranden Erwin Apitzsch erwin.apitzsch@psy.lu.se

Australiska Nya Zeeländska Vänskapsföreningen i samarbete med Studieförbundet

Baka Pavlovatårter med vänner, lär dig allt om vinprovning, läs om Aboriginer eller Maorier. Arbeta i Australien som working holiday. Lär dig allt om Opera-huset i Sydney! Du och dina vänner bestämmer själva ämnet när det är dags för er studiecirkel. www.studieförbundet.se

Stora Australienmanualen

Medlemmar som köper Stora Australienmanualen från australienmanualen.se och skriver i koden "AUSNZFS" får 50:- rabatt på priset (Ordinarie pris 249) På 220+ sidor går Australiensvensken Anders Liljeqvist igenom allt du behöver känna till. Några av rubrikerna är: Working Holiday för backpackers. Studera i Australien. Jobba i Australien. Så möter du andra svensk-australier. Australiska visum och uppehållstillstånd. Pengar och Skatt.

Dubbelt medborgarskap för emigranter. Hitta billiga resor och biljetter. Hotell, vandrarhem och boende. Fakta och bra att veta. australienmanualen.se

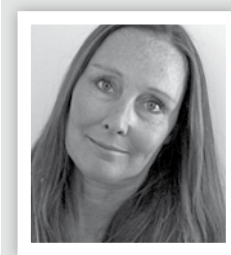

Anders Liljeqvist
föreningsambassadör i Australien

Vänskapsföreningens ambassadör på plats i Sydney, Australien.

Som medlem i AUSNZFS kan du ställa frågor till Anders.

Anders.liljeqvist@swedesinaustralia.com

Åsa Duffy
föreningsambassadör på Nya Zeeland

Vänskapsföreningens ambassadör på plats i Auckland, Nya Zeeland.

Som medlem i AUSNZFS kan du ställa frågor till Åsa.

duffy.asa@gmail.com

Text: Clas Hardebäck

SOUTH AUSTRALIA

-centrum för
Australiens viner

Del 1

Barossa

Mer än hälften av Australiens viner produceras i South Australia. Naturligtvis beror detta till stor del på att man i inlandet mot öster har ett völmvinsområde – Riverland. Längs Murray River, som är livsnödvändig för bevattning i det heta klimatet, produceras vin på stora egendomar. Det är ofta kreaturstationer som omvandlats till vingegendom på många hundra hektar. Fördelen här är att man garanterat får mogna druvor samt att jordmånen är kalkrik, vilket håller upp syranivån i vinerna.

Adelaide är centrum för vinindustrin med sitt vinuniversitet – Roseworthy. Strax österut finner vi en stor slätt – Adelaide Plains som övergår i Barossa Valley. Här startade mycket av vinhistorien i staten, till exempel 1844 när Dr Richard Rawson Penfold öppnade sin läkarpraktik i sitt hus "The Grange" och planterade vinsticklingarna han tagit med sig från Europa. Vinet Penfold's Grange Hermitage skapades sedan 1951 av den legendariske vinmakaren Max Schubert och anses vara Australiens bästa vin.

Annars hittar man mycket tyskklingande namn på egendomarna, då många emigranter från Schlesien slog sig ner här på 1850-talet. Namn som Glaetzer, Henschke, Dutschke, Haan, Liebitz, Schubert, Schiller, och Steinborner.

Detta är ett varmt område med sand och lerjord som ger stora kraftiga viner i typisk Barossastil. Förutom klassiska firman Penfold's hittar vi här Jacob Gramp's egendom vid den lilla bäcken Jacob's Creek, numera ett storföretag inom koncernen Orlando, Peter Lehmann Wines, Grant Burge och många fler kända namn.

Familjen Seppelt skapade sin egen stad Seppeltsfield med stor vingegendom där man fortfarande gör fantastiska starkviner. Varje år gör man årgångsvin som läggs på fat, precis som man gjort sedan 1878, och släpper ett begränsat antal flaskor vin av typen Tawny Port som är precis 100 år gammalt. Remarkabelt!

Precis i närheten hittar vi ett annat kultvineri – Greenock Creek, där familjen Waugh gör sina makalösa viner och om man sätter upp sig på väntelista så kan man efter lång väntan få köpa några flaskor. Att den berömda amerikanske vinskribenten Rober Parker Jr ofta ger dem höga poäng, några gånger 100 p, har nog lite med saken att göra.

Barossa har på senare år kommit lite i skymundan då mycket fokus i pressen lagts på lite lättare viner från högre liggande vingårdar där syran får mer utrymme i smakspektrat. De klassiska Barossavinerna har dock sin givna väl tilltagna plats i genomgången. Ofta är de ju baserade på Shitazdruvan, men inte alltid. Vi hittar också mycket kraftfull Cabernet Sauvignon, Grenache och även Mataro, det lokala namnet på Mourvèdre.

Nu gör man ju inte bara röda viner – ofta glömmar man bort att Barossas mest odlade gröna druva inte är Chardonnay, som planterades i området så sent som 1973, utan den tyskspråkiga historien – Riesling! Även om de mest namnkunniga Rieslingvinerna kommer från de höglänta områdena utanför Barossa, så odlas och produceras mycket god Riesling här. Peter Lehmann, S:t Hallet, Bethany är bara några. Fortsättning följer. ★

Text & foto: Åsa Duffy

FRÅN GÖTEBORG TILL SYDNEY

När Kerstin Paulson från Göteborg fick frågan om hon kunde tänka sig att ta ett uppdrag för kontoret i Sydney på tre månader tvekade honom inte en sekund. Några månader i förväg reste hon till det svenska läkemedelsbolagets kontor i Sydney för att träffa de nya kollegorna och få veta mer om sitt jobb på dotterbolaget i Australien. - Jag hade fått ett uppdrag att som produktspecialist utbilda den australiensiska marknaden om en av våra främsta produkter och det kändes oerhört spännande att få prova på att bo i Sydney. Jag hade aldrig varit i Australien men hört av så många vänner som varit där hur fantastiskt det var så jag var så nyfiken på landet. Kerstin skulle bo i en av Sydneys förorter men under sitt första besök i Sydney kom hon att bli förälskad i Manly och övertalade företaget att få hyra ett rum där, något hon inte ångrar. I och med att det är en omställning att komma till en plats där man inte känner någon, även om det bara är för en kort tid var Kerstin glad att hon hamnade just på Manly. På kort tid lärde hon känna kollegorna på jobbet och fick snart vänner i den lilla staden, både svenska och inhemska. Inom jobbet fick hon också möjligheten att resa till både Melbourne och Brisbane.

- Jag lärde känna ett fantastiskt tjejgäng här på Manly och vi hade så trevligt tillsammans. Eftersom jag älskar vattensporter och vackra stränder var detta rena paradiset. Jag såg till att se mig omkring och hinna med så mycket som möjligt när jag inte jobbade. Jag tog surflektioner och varje morgon gick jag upp tidigt för att promenera längs stranden i Manly, berättar Kerstin.

Manly som bara ligger drygt 30 minuter med färjan från storstaden Sydney etablerades som badort i slutet av 1800-talet och till skillnad mot Bondi Beach är staden mer pittoresk. När man kommer iland på färjeterminalen är det svårt att tro att det är så nära till storstaden Sydney. Stämningen här är mer avslappnad och gågatan Corso är fylld av pittoreska barer, restauranger och affärer. På Manly finns det gott om stränder att uppleva, närmare bestämt 18 olika stränder inklusive berömda Shelly Beach, Ocean Beach och Little Manly. På helgerna är det marknader med handgjorda smycken, konst och lokala specialiteter. Här finns också ett populärt svenskt café – Fika som säljer svensk mat och kanelbullar och alltid är fullt av svenskar.

- Sydney är en fantastisk storstad och jag trivdes väldigt bra att jobba där. Kontrasten att sedan få bo på Manly var ju optimal, säger Kerstin.

Sydney har en befolkning på drygt fyra och en halv miljon invånare

och är den största staden i Oceanien. Dessutom hemland för en rad olika nationaliteter. Sydney har ett flertal gånger utsetts till en av världens bästa städer att bo i, vilket medfört en ström av turister och gästarbetare. Helt enkelt en härlig smältdegel av olika kulturer. Kerstin hade företagsbil vilket nästan är en nödvändighet när man bor och jobbar här. Tack vare den kom jag att kunna ta mig till olika platser både i Manly och i Sydney. Kerstin minns hur hon en av de första dagarna blev stoppad av en polis då hon hamnat fel i storstadstrafiken.

- Ja, det var helt galet. Jag är en orädd person och tvekade inte att ge mig ut att köra här men så hamnade jag fel i en korsning och blev stoppad av polis. Han guidade mig av motorvägen, bannade mig men gav mig inga böter, säger hon och skrattar. Då var jag inte så kaxig. En kollega lånade mig sedan en sedan en GPS och det hjälpte för att ta sig runt i staden. Kerstin berättar också att arbetstempot i Sydney är ganska tufft med långa dagar precis som i Sverige. Hon noterade också att både kvinnor och män är mer formellt upplädda än i Sverige med kostym, pennkjolar och högläddhet vilket är en kontrast mot hur de ser ut på fritiden.

- Min tid i Sydney och på Manly var precis lika underbar som jag hade hoppats på. Jag älskade atmosfären, alla fantastiska människor och utomhusaktiviteterna. När mitt uppdrag var klart tog jag två veckors semester och reste till Queensland för att utforska Stora Barriärrevet och renskogen. Kerstin hann också med ett kort stopp i Auckland för att besöka sin väninna som bor där sedan ett par år tillbaka.

Det allra bästa med att bo i Sydney var vädret, att jag kunde sticka ner till stranden på morgonen och ta ett bad, surfa eller bara promenera innan det var dags att åka in till jobbet. Det gav mig sådan livskraft och en känsla av positiv energi som jag bar med mig hela dagen, säger Kerstin. Det är alltid full aktivitet på stranden i Manly, människor som simmar, joggar, surfar, spelar volleyboll, paddlar kajak eller seglar. Samma människor man ser på stranden möter man en timma senare i kostym på färjan över till Sydney.

Det är även spännande att bo i en metropol där det hela tiden händer saker men tyvärr räckte inte alltid tiden till för allt jag ville göra och jag hoppas på att kunna ta mig tillbaka hit på semester med min sambo inom en inte allt för avlägsen framtiden. Då hoppas Kerstin också på att få se mer av Australien. ★

Stränderna på **AUCKLANDS VÄSTKUST**

Text & foto: Åsa Duffy

Auckland är så mycket mer än bara en storstad och gör du ett besök här så missa inte att utforska den fantastiska västkusten med sina vackra stränder. De svarta sandstränderna på västkusten är kända för sina vilda vågor och karga skönhet och är särskilt populära bland surfare och vandrare. Aucklands mest spektakulära stränder och vildmarksområden ligger i Waitakere Ranges Regional Park och landskapet här är både magiskt vackert och dramatiskt och är en magnet för fotografer från hela världen.

Karekare

År 1993 spelades filmen *Pianot in på Nya Zeeland*. Filmen vann tre Oscar och de som sett filmen minns säkert stranden där det svarta pianot stod i början av filmen. Det är stranden i Karekare, en timmas bilresa från Auckland City. Vägen hit går genom ett kuperat landskap Waitakere Ranges Regional Park. Karekare strand ligger på Aucklands västkust mellan Piha i norr och Whatipu i söder, alla stränder är enormt vackra från söder till norr med stora ytor, en något vemodig utstrålning och med enorma och dramatiska vågor. Det här är utan tvekan Aucklands mest spektakulära platser och vildmarksområden och är ett perfekt utflyktsmål året runt. Stränderna lockar surfare, fiskare och de som tycker om att vandra har många vandringsleder att välja bland här. Tack vare att det ligger ganska isolerat och för att vägarna ut hit är smala och slingriga är det inte någon masssturism utan väldigt orört. På sommaren finns här livräddarpatruller som markerar ut var det är säkert att surfa eller bada, eftersom det är kraftiga undervattensströmmar här är kusten mycket oförutsägbart. Simmare uppmanas att endast simma mellan flaggorna och likaså de som surfar. Trots alla varningar är det inte ovanligt att människor omkommer här, främst fiskare som tagit sig ut på klippor trots varningar och som spolats ut i havet. Karekare vattenfall, känd av Kawerau människor som "Te Ahoaho" eller "hängande vit tråd", ligger inbäddat en kort promenad från stranden ankomstområdet. Man blir inte förvånad att Karekare har lockat några av Nya Zeelands finaste målare: Albrecht, Binney, Blomfield, Buchanan och Siddell.

Piha

Piha Beach är en fortsättning av Karekare och är en populär semesterort med en härlig svart surfstrand och mitt på stranden ligger en stor klippa som kallas Lion Rock. Kraftiga strömmar är det även här och simmare bör stanna mellan flaggorna under sommaren. Norr om stranden finns underbara vandringsleder med utsikt över Tasmaniska havet exempelvis från Te Waha Point och Fishermans Rock Point. För dem med bra kondition och utan höjdrädsla kan man ta sig upp för den branta leden och upp på själva Lion Rock (101 meter) vilket ger en fantastisk utsikt från toppen. Söder om stranden, leder ett annat spår upp över kullen till Gap med dess rasande hav och vidare till Piha "blowhole" längre upp i dalen.

Whatipu är en annan av Aucklands natursköna pärlor och är en 12-kilometer lång strand populär bland surfare, vandrare och fiskare. Det finns spännande grottor att utforska längs stranden. Här finns Whatipu Lodge, en 140 år gammal bondgård som erbjuder boende med självhushåll och här finns också en campingplats.

Muriwai

Den längsta av Aucklands västkustens stränder (50 km), är Muriwai en del av ett 183 hektar regional park catering för simmare, surfare, golfare, fågel-skådare och vandrare. Strandens hem för en stor koloni av gannets eller havssulor som sjöfågeln heter på svenska. Här kan man se dem på riktigt nära håll från olika utsiktsplatser längs stranden. Fåglarna flyger ända till Australien på sin första långresa och återkommer till just denna plats efter tre till sju år för att hitta en partner, som de sedan blir trogna resten av livet, och häcka. Klipporna bakom Maori Bay, precis runt södra udden från Muriwai, innehåller några av världens bäst bevarade exempel på lava som bildas av vulkanutbrott för cirka 17 miljoner år sedan. Muriwai Beach Motor Camp, bakom sanddynerna, erbjuder husvagn och tältplatser med varma duschar, toaletter, tvättstuga och matlagingsmöjligheter. Stränderna här på västkusten har svart sand och när solen skiner så blir sanden den väldigt varm att gå på så glöm inte sandaler. ★

Foto: Lars Wallin

BLI MEDLEM / FÖRMÅNER

Bli medlem i Vänskapsföreningen och utöka dina kunskaper om länderna, inte bara som rese mål, utan också om bland annat kultur, historia, sport, vin, studier, arbete och hur det är att leva i Australien och Nya Zeeland. Det är också ett forum för medlemmarna att dela egna reseupplevelser med andra med samma intresse.

Medlemsförmåner

Som medlem erhåller du förutom vår medlemstidning även förmånen att kunna ställa detaljerade frågor till föreningens ambassadörer. Anders Liljeqvist på plats i Sydney, Australien och Åsa Duffy i Auckland på Nya Zeeland. Vi presenterar fler tillfälliga och långvariga förmåner på vår hemsida www.australien-nyazeeland.se

Bli medlem

Inbetalning av 200 SEK till PlusGiro konto 54 81 31-2. Var vänlig ange namn, ev. medlemsnummer och e-postadress. Vi arbetar konstant med att skaffa flera och bättre fördelar för dig som medlem. Utöver medlemstidningen Down Under, hemsidan och deltagande i olika arrangemang runt om i landet, kan du som medlem få en rad olika rabatter hos olika samarbetspartners.

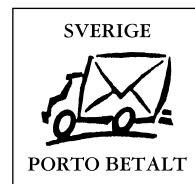
**MEDLEMSKORT
2015**

NAMN:

www.australien-nyazeeland.se

B

Vill du skriva en artikel för **DOWN UNDER?**

Har du rest, studerat, arbetat eller
upplevt något intressant med koppling
till Australien och Nya Zeeland?

Kontakta oss via **www.australien-nyazeeland.se**

